КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК
ДАНЪЧНИ ВРЕМЕННИ РАЗЛИКИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИ ОЦЕНКИ НА АКТИВИ И ПАСИВИ

Общият принцип за възникване на данъчни временни разлики от последващи оценки на активи и пасиви е установен с разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗКПО, а тяхното обратно проявление е регламентирано в чл. 35, ал. 1 от същия закон *(Виж Фиш II.III.1)*. От тази обща постановка са налице няколко изключения, които са посочени в чл. 34, ал. 2 и чл. 35, ал. 2 и 3 от закона. По отношение на някои активи и пасиви ЗКПО съдържа специфични разпоредби за данъчно третиране на възникването и обратното проявление на временните разлики (чл. 36 – чл. 43). Приходите и разходите от последващи оценки на вземания и разходите от отписване на вземания като несъбираеми също са обект на специфично данъчно третиране *(виж по-долу)*.

ВЪЗНИКВАНЕ НА ДВР

ПРИХОДИ И РАЗХОДИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИ ОЦЕНКИ НА АКТИВИ И ПАСИВИ

ОБРАТНО ПРОЯВЛЕНИЕ НА ДВР

Не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане (чл. 34, ал. 1)

Изключение

Не се прилага по отношение на счетоводни приходи и разходи от последващи оценки на парични позиции в друга валута по референтния валутен курс на еврото към съответната друга валута, публикуван от Българската народна банка на нейната интернет страница (чл. 34, ал. 2).

Признават се за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив или пасив (чл. 35, ал. 1)

Изключение 1

Когато стойността на отписаните през текущата година материални запаси от конкретен вид превишава стойността на материалните запаси от този вид към 31 декември на предходната година, непризнатите приходи и разходи по чл. 34 за този вид материални запаси през предходни години се признават за данъчни цели през текущата година (чл. 35, ал. 2).

Изключение 2

Алинеи 1 и 2 не се прилагат в случаите на липси и брак на активи, които не са признати за данъчни цели по реда на чл. 28. *(Виж Фиш II.II.4)*

КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК
ДАНЪЧНИ ВРЕМЕННИ РАЗЛИКИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИ ОЦЕНКИ НА АКТИВИ И ПАСИВИ

СПЕЦИФИЧЕН СЛУЧАЙ - ВЗЕМАНИЯ

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗКПО приходите и разходите от последващи оценки на вземания и разходите от отписване на вземания като несъбираеми не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане, **при условие че в същата или в предходна година не е настъпило някое от обстоятелствата по чл. 37** *(виж Фиш II.III.4)*.

От цитирания текст е видно, че признаването на разход от отписване на вземания като несъбираеми и на разход от последваща оценка на вземания се подчинява на едно и също данъчно третиране, а именно такъв разход не е данъчно признат, ако не е настъпило някое от обстоятелствата по чл.37.

С разпоредбата на **§ 21 от ПЗР на ЗКПО** е регламентирано, че обложената за данъчни цели част от провизиите на вземанията (по действащото до 31 декември 2001 г. счетоводно законодателство) в нефинансовите предприятия, с която не е намален финансовият резултат по реда на чл. 23, ал. 3 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане през следващи години, **се смята за непризнат разход от последваща оценка на вземане по реда на чл. 34 от този закон**.